

Arrest

nr. 248 785 van 8 februari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 13 maart 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 februari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. GASPART, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 8 mei 2019 België is binnengekomen, diende op 14 mei 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 7 februari 2020 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 10 februari 2020 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 14/05/2019
Overdracht CGVS: 29/10/2019*

U had een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 6 januari 2020 van 09u04 tot 12u38, bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is. Uw advocaat, meester Damien Raes loco meester Gérald Gaspard, was aanwezig gedurende het gehele gehoor.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de El Salvadoraanse nationaliteit en bent u geboren op 14 april 1995. U was niet politiek actief in El Salvador en kende nooit problemen met uw autoriteiten. U bent ongehuwd en woonde de laatste 4 jaar voor uw vertrek uit El Salvador in het kanton Talpetates, Santo Domingo in San Vicente samen met uw tante, zus en neven en nichten. U ging naar school tot de 7e graad en werkte in een restaurant en later in de landbouw.

Op een dag toen u op weg naar huis was kwam een bendelid naar u toe en zei dat hij wilde dat u voor de bende kwam werken. U wist toen niet meteen wat te antwoorden en zweeg. Daarop zei het bendelid dat jullie elkaar nog wel eens zouden zien en dat u later kon vertellen of u met hen wilde samenwerken. Toen u thuis aankwam belde u uw moeder op en vertelde haar wat er gebeurd was. Ze zei dat u zich niet bij de bende moest aansluiten. U vertelde het later ook aan uw zus en aan een tante, maar verder aan niemand, uit angst dat er wraakacties zouden komen tegen uw familie. U legde geen klacht neer omdat u de politie niet kon vertrouwen gezien hun sterke banden met de bendes en u wilde ook uw familie niet in gevaar brengen door een klacht neer te leggen. U besloot daarom zo snel mogelijk het land te verlaten.

Ook omwille van uw seksuele geaardheid vreest u problemen in El Salvador. Immers, indien u bij de bende geïntroduceerd zou worden en de bendeleden erachter zouden komen dat u homoseksueel bent, zouden ze u slaan of vermoorden. In het verleden kende u reeds problemen omwille van uw seksuele geaardheid. U weet dat u homoseksueel bent sinds u 8 jaar oud bent, en hoewel u uw geaardheid verborgen hield in El Salvador, behandelde uw broer F. u slecht omdat hij vermoedens had over uw geaardheid. Hij sloeg u en werd soms agressief naar u toe. Op een dag belde hij u op en zei dat hij u in de voeten zou schieten. Het pistool werd echter van hem afgenomen en er gebeurde sindsdien niets meer. Uw broer verhuisde daarna naar de Verenigde Staten.

U vertrok twee dagen nadat u door het bendelid op straat was aangesproken uit uw woning in Talpetates en u ging naar uw tante. Daar verbleef u nog ongeveer twee weken verbleef voor u op 8 mei 2019 uit El Salvador vertrok. Via Spanje reisde u door naar België, waar u de volgende dag toekwam en op 14 mei 2019 een verzoek tot internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek legt u uw paspoort en identiteitskaart neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst verklaart u homoseksueel te zijn en haalt u problemen aan in El Salvador omwille van uw geaardheid. Volgens uw verklaringen hield u uw seksuele geaardheid steeds verborgen en was niemand hiervan op de hoogte behalve uw ouders, uw nicht en uw tante. U stelt dat uw broer u slecht behandelde omdat hij wel kleine verdenkingen had over uw geaardheid, ondanks dat hij dit nooit zeker heeft geweten (CGVS, p. 11). Hoewel uw beweringen omtrent de slechte behandeling door uw broer niet in twijfel worden getrokken, moet worden opgemerkt dat uw broer intussen al een tijd in de Verenigde Staten woont (zie administratief dossier en CGVS, p. 18) en dat u derhalve geen actuele vrees meer hebt in verband met

uw broer. Voor het overige haalt u aan dat El Salvador een homofob land is en dat u daardoor ook met anderen problemen zou kunnen ondervinden. Hoewel u stelt dat u uw geaardheid moest verbergen, blijkt uit uw verklaringen dat u gedurende vier jaar een seksuele relatie had met een man genaamd N.A.C. en dat u met hem hand in hand wandelde en kuste in het park. Dat men u dan beledigingen toeriep en slecht aankiek (CGVS, p. 11-12) is onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen gewagen van vervolging zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Dat u, tenslotte, in de toekomst problemen zou krijgen in El Salvador met de bendes of met politieagenten (CGVS, p. 10 en 18) is een louter blote bewering die u niet staft met concrete elementen.

Daarnaast verklaart u El Salvador te hebben verlaten omdat u eenmaal op straat werd aangesproken met de vraag om voor een bende te komen werken (CGVS, p. 10). Deze problemen situeren zich geheel in de gemeenrechtelijke sfeer en hebben geen uitstaan met één van de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bijgevolg kan u voor deze feiten de status van vluchteling niet worden toegekend.

Evenmin kan u de status van subsidiaire bescherming worden toegekend op basis van artikel 48/4, §2 b) van de gecoördineerde Vreemdelingenwet (reëel risico op ernstige schade wegens foltering of onmenselijke en vernederende behandeling) worden toegekend. Immers, uit uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS blijkt dat verschillende elementen de geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig op de helling zetten.

Vooreerst dient opgemerkt dat u uitermate vage verklaringen aflegt met betrekking tot het incident waarbij u door een bendelid aangesproken werd. Volgens uw verklaringen kwam een bendelid één keer naar u toe met de vraag om voor een bende te komen werken. U weet echter niet tot welke bende deze persoon behoorde en u heeft ook niet gevraagd voor welke bende u moest werken. U vermoedde slechts dat het de MS was omdat zij de controle hadden in uw buurt. U stelt dat u kon herkennen dat de man een bendelid was omdat hij tekens deed met zijn handen, maar u kon niet zien welk gebaar de man maakte en u kan de gebaren van de bendes MS en 18 ook niet onderscheiden (CGVS, p. 13-14). Ook kan u weinig details geven over de persoon die u aansprak. U verklaart dat de postvatter een jongere was van minstens 17 of 19 jaar oud, maar verder kan u zich niets over hem herinneren (CGVS, p. 13). Voorts kan u niets meer vertellen over wat de bende van u verwachtte. U stelt slechts dat als ze je aanspreken, het erop neer komt dat ze willen dat je bij de bende bent en dat je moet doen wat zij doen. Verder werden er geen concrete afspraken gemaakt en de man liet u ook gewoon met rust toen u niet antwoordde op zijn vraag om voor de bende te komen werken (CGVS, p. 14). Op de vraag of de bendeleden na uw vertrek uit de woning in Talpetates nog naar u op zoek zijn gekomen – ze wisten volgens uw verklaringen immers waar u woonde (CGVS, p. 13) – kan u eveneens geen eenduidig antwoord geven. Eerst stelt u namelijk dat u niet weet of iemand van de bende nog naar uw woning ging om u te zoeken (CGVS, p. 15). Gevraagd of uw familie u dat niet vertelde, gelet op het feit dat u nog contact heeft met hen, antwoordt u dat u geen communicatie meer heeft met uw tante omdat zij het beu was dat u niet vertelde waarom u was vertrokken, maar dat uw zus haar nadien heeft gevraagd of ze iets vreemd had opgemerkt aan de woning. Daarop zei uw tante dat er inderdaad iemand langskwam en dat personen tegenover de woning bleven staan om het huis in het oog te houden. Deze personen waren onbekenden of personen waarvan ze wist dat u met hen geen contact had. Uw tante heeft verder ook geen problemen gekend met bendeleden (CGVS, p. 15-16). Uit deze verklaringen blijkt derhalve niet dat deze personen specifiek naar u op zoek waren.

Bovenop de algemene vaagheid van uw beweringen moet worden opgemerkt dat uw verklaringen ook meerdere tegenstrijdigheden bevatten, wat in ernstige mate afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat in mei 2019 twee personen naar u toekwamen terwijl u op straat liep op weg naar huis (zie administratief dossier). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u daarentegen dat u slechts door één persoon werd aangesproken. Gevraagd waarom u hierover verschillende verklaringen aflegde, antwoordt u slechts dat u zich de vorige keer misschien vergist had omdat het een moeilijk onderwerp is om over te spreken, wat geen afdoende uitleg is voor dergelijke tegenstrijdigheid (CGVS, p. 12). Op de DVZ verklaarde u bovendien dat u op dezelfde dag van het incident vertrok uit uw woning in Talpetates om naar San Salvador te gaan (zie administratief dossier). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt u initieel dat u diezelfde dag nog of twee dagen later vertrok uit uw woning. Gevraagd of het nu dezelfde dag was of twee dagen nadien, antwoordt u dat u twee dagen later de woning verliet. Geconfronteerd met het feit dat u hierover tegengestelde verklaringen aflegde, stelt u dat u zich vergist heeft en dat het complex is om te vertellen over de situatie waarvoor u El Salvador verliet (CGVS, p. 16).

Opnieuw is dit geen afdoende verklaring voor zulke vergissingen. Voorts verklaart u dat u behalve uw moeder ook uw zus inlichtte over wat er was gebeurd.

Terwijl u eerst stelt dat u haar pas inlichtte op het moment dat u uit uw woning vertrok (CGVS, p. 10), zegt u even later dat u haar op de dag van het incident zelf opbelde om het te vertellen (CGVS, p. 15). Geconfronteerd met het feit dat u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud had verklaard dat u haar pas belde toen u de woning verliet, antwoordt u slechts ontkennend (CGVS, p. 15). Tenslotte moet worden opgemerkt dat uw verklaringen omtrent de datum van het incident en de datum van uw vertrek uit El Salvador niet coherent zijn. Zo verklaart u dat het incident gebeurde in mei 2019, dezelfde maand als uw vertrek uit het land (CGVS, p. 12). U verliet El Salvador immers op 8 mei 2019 (zie administratief dossier en CGVS, p. 17). Echter, u stelt dat u na uw vertrek uit uw woning in Talpetates nog twee weken hebt verbleven bij uw tante in San Salvador (CGVS, p. 17). Het is daarom niet mogelijk dat het incident plaats vond in mei, rekening houdend met uw verblijf van twee weken in San Salvador alvorens u uit El Salvador vertrok op 8 mei. Geconfronteerd met deze incoherentie, antwoordt u eerst dat u het niet begrijpt. Daarna zegt u dat u zich vergiste over de datum van het incident omdat u dacht dat de vraag toen ging over de datum van uw vertrek uit het land. Wanneer u erop wordt gewezen dat u tijdens het eerste interview op de DVZ ook had gezegd dat u in mei was aangesproken op straat, antwoordt u slechts dat u zich vergist heeft (CGVS, p. 17). Wederom kan u geen overtuigende uitleg geven met betrekking tot uw incoherente verklaringen.

De vaagheid van uw verklaring met betrekking tot het incident, in combinatie met de verschillende tegenstrijdige en incoherente verklaringen die u aflegt, ondermijnen derhalve de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïntegreerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïntegreerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De overige door u neergelegde documenten, namelijk uw paspoort en identiteitskaart, wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie. Uw nationaliteit en identiteit worden hier immers niet in vraag gesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift een schending aan van de volgende bepalingen:

*“- artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980;
- de formele motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980;
- de rechten van de verdediging
- het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid al de elementen van het dossier in aanmerking te nemen en het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen)
- beoordelingsfout”.*

Na een theoretische toelichting gaat verzoeker vooreerst in op zijn aangehaalde vrees omwille van zijn seksuele geaardheid. Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op dit punt. Hij voert aan dat zijn seksuele geaardheid niet kan worden betwist, op zijn minst is het gevoerde onderzoek onvoldoende om geen geloof te hechten hieraan. Indien er twijfels zouden rijzen hierover, dient een grondig onderzoek te worden gevoerd dat verzoeker de kans biedt om zich uit te spreken over alle aspecten van zijn geaardheid.

Verzoeker benadrukt bovendien dat de door hem aangehaalde mishandelingen door zijn broer omwille van diens vermoeden dat verzoeker homoseksueel is, door de commissaris-generaal als geloofwaardig worden beschouwd. Hij meent dat, met toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dit een vermoeden instelt dat deze mishandelingen zich zullen herhalen in geval van zijn terugkeer.

Waar de commissaris-generaal dit vermoeden weerlegt door op te werpen dat verzoekers broer thans in de Verenigde Staten woont, benadrukt verzoeker dat zijn broer aldaar verblijft zonder legaal statuut. Dit werd niet bevraagd door de commissaris-generaal, hetgeen volgens verzoeker aantoont dat zijn verzoek onzorgvuldig en oppervlakkig werd onderzocht, doch kan worden afgeleid uit verzoekers verklaringen bij aanvang van de procedure, waar hij stelt dat zijn broer in de Verenigde Staten verblijft en geen van zijn familielieden in een derde land een vluchtelingenstatus of legaal verblijf hebben. Verzoeker verwijst in dit verband naar de COI Focus *“Salvador: Retour au pays des ressortissants”* van Cedoca van 9 januari 2020 (verzoekschrift, stuk 3), waaruit blijkt dat er de laatste jaren jaarlijks tussen 20.000 en 30.000 (waarschijnlijk meer dan 30.000 in 2019) Salvadoranen gerepatrieerd worden, waarvan 60% vanuit de Verenigde Staten. Het loutere feit dat verzoekers broer momenteel zonder legaal verblijf in de Verenigde Staten woont kan dan ook niet worden beschouwd als een goede reden om aan te nemen dat de door verzoeker beleefde vervolging zich niet zou herhalen, aldus verzoeker.

Verzoeker meent dat dit des te meer geldt gezien hij verklaarde dat hij op de dag van zijn vertrek uit El Salvador zijn vader en moeder op de hoogte heeft gebracht van zijn seksuele geaardheid en dat zijn vader hier slecht op gereageerd heeft. Verzoeker meent dat, gezien hij reeds het slachtoffer werd van mishandelingen omdat zijn broer vermoedde dat hij homoseksueel was, deze slechte behandeling nog erger zou zijn indien andere familieleden op de hoogte zouden zijn. Verzoeker heeft tijdens het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gesteld dat hij bijna heel zijn familie zal kwijtspelen indien zij op de hoogte zijn van zijn seksuele geaardheid. Verzoeker meent dan ook dat de commissaris-generaal niet kan stellen dat zijn vrees voor vervolging omwille van zijn seksuele geaardheid niet meer actueel zou zijn.

Daarnaast meent verzoeker dat *“het CGVS niet [kan] stellen dat het feit dat verzoeker gedurende 4 jaren een seksuele relatie had (sic: het gaat hier over een romantische liefdesrelatie en niet enkel over een seksuele relatie) en soms in het openbaar gebaren van affectie had met zijn partner om te stellen dat hij zijn geaardheid niet verborgen moest houden.”* Verzoeker benadrukt dat hij zijn familieleden op de hoogte heeft gebracht van zijn relatie op de dag van zijn vertrek. Verzoeker heeft hier nooit eerder openlijk over gesproken. Hij verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud spontaan hoe moeilijk het was om een verborgen relatie te onderhouden, en dat dit een reden betrof om de relatie te beëindigen.

Verzoeker stelt verder dat hij misbegrepen werd in zijn verklaringen dat hij in het openbaar gebaren van affectie vertoonde met zijn partner. Verzoeker verduidelijkt dat hij in een landelijk en ruraal gebied woont en soms de hand van zijn partner vasthield wanneer hij dacht dat zij helemaal alleen waren.

Het is in deze omstandigheden dat hij, wanneer iemand hen ziet, opmerkingen krijgt en dat die mensen hen met een slechte blik bekijken. Verzoeker meent dat, waar de commissaris-generaal stelt dat deze feiten niet zwaarwichtig genoeg zijn, hij twee elementen door elkaar haalt, zijnde “*enerzijds wat verzoeker al meemaakte en anderzijds het risico die hieruit voortvloeit.*” Hij voert aan dat het duidelijk is dat de vorige ervaringen van verzoeker een invloed hebben op het risico dat hij loopt, doch dat dit risico niet beperkt mag worden tot hetgeen hij al meemaakte. Verzoekers vrees is “*uiteraard*” dat hem iets veel ergers zou kunnen overkomen, en dit is volgens hem het risico dat onderzocht moet worden.

Verzoeker meent verder nog dat de commissaris-generaal zich niet mag beperken tot het stellen dat de ingeroepen vrees louter hypothetisch is en niet gestaafd op concrete elementen. Dit is niet conform aan de inhoud van het dossier aangezien verzoeker geloofwaardig wordt geacht wanneer hij stelt dat hij reeds mishandeld werd door zijn broer omwille van zijn seksuele geaardheid. Ook het feit dat zijn seksuele geaardheid niet wordt betwist is een concreet element dat zijn vrees staft. Het motief volgens dewelke verzoeker zijn vrees niet staft met concrete elementen is dus tegenstrijdig met de andere motieven van de beslissing, aldus verzoeker.

Verzoeker voert verder aan dat de commissaris-generaal zijn vrees niet enkel op basis van zijn eigen ervaringen moet beoordelen, doch rekening moet houden met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen. *In casu* diende de commissaris-generaal rekening te houden met de situatie van homoseksuelen in El Salvador, hetgeen minstens inhoudt dat zij informatie verzamelt om dit risico te onderzoeken. Dit is echter, in strijd met zoals bepaald in artikel 48/6, § 5, a) van de Vreemdelingenwet, niet gebeurd. Verzoeker meent dat de commissaris-generaal niet kan nalaten om onderzoek te voeren naar het toekomstige risico dat uit zijn seksuele geaardheid voortvloeit, op basis van alle pertinente en actuele informatie die hij dient te verzamelen.

Verzoeker acht dit des te meer het geval gezien de informatie die zij toevoegt getuigt van een zeer hoog risico op vervolging voor leden van de LGBTI-gemeenschap. Verzoeker citeert ook uit de COI Focussen “*Salvador: Retour au pays des ressortissants*” van Cedoca van 12 juli 2019 en 9 januari 2020 en uit informatie van Human Rights Watch (verzoekschrift, stukken 3-4). Hij stelt dat deze informatie aantoont dat er een hoog risico bestaat bij terugkeer voor leden van de LGBTI-gemeenschap en verzoekers vrees in dit verband kan staven. Zijn vrees is aldus niet louter hypothetisch. Hij voert aan dat de commissaris-generaal onzorgvuldig is geweest door dit niet te onderzoeken.

Verzoeker verwijst verder nog naar de door hem toegevoegde informatie (verzoekschrift, stuk 9) waaruit blijkt dat LGBTI in El Salvador een verhoogd risico lopen. Het geweld en de discriminatie tegen LGBTI in El Salvador dwingt hen het land te verlaten of te sterven als gevolg van de handelingen van bendes en veiligheidsdiensten van een regering die geneigd is om naast deze moorden te kijken. Recent blijkt ook een toename van de moorden van LGBTI. De UNHCR heeft gesteld dat de autoriteiten falen in het aanpakken van het geweld tegen de LGBTI, die sociaal onzichtbaar blijven, en beveelt een actieplan aan voor de bescherming van de LGBTI die het risico lopen op gedwongen verplaatsing. Verzoeker voegt verder nog niet-vertaald informatie in het Spaans toe aan zijn verzoekschrift (verzoekschrift, stuk 10), doch hij meent dat kan worden aangenomen dat deze gekend is door de commissaris-generaal, gezien het rapport van CEAR in een COI Focus wordt geciteerd en het andere rapport werd uitgegeven door de OAS en de CIDH, gezaghebbende organisaties voor mensenrechten in Amerika. In dit document wordt gesteld dat de algemene situatie van in El Salvador het recht van de LGBTI om te leven vrijgesteld van geweld en discriminatie in het gedrang brengt. De algemene situatie maakt het uitoefenen van geweld mogelijk en het geweld wordt effectief in alle straffeloosheid gepleegd. Een hoog aantal LGBTI moeten het land verlaten om te ontsnappen aan bedreiging, moord of verdwijning. De actoren van vervolging zijn zowel de bendes, de bevolking, waaronder de familie, en de autoriteiten. Verzoeker besluit dat de beschikbare informatie aantoont dat de door hem geuite vrees ten aanzien van de bendes, de veiligheidsdiensten, de bevolking en zijn eigen familie niet louter hypothetisch is en dat deze vrees niet enkel gestaafd wordt door zijn eigen ervaring, onder andere in zijn familie, maar ook door de objectieve informatie.

Hij benadrukt verder dat het risico moet worden onderzocht in het licht van de rechtspraak “*X., Y. en Z.*” van het Europese Hof van Justitie. Van verzoeker mag niet verwacht worden dat hij zijn geaardheid verbergt en terughoudendheid vertoont. In dit verband is het niet relevant zijn situatie te vergelijken met de eventuele terughoudendheid die ook aan heteroseksuele koppels vanuit maatschappelijk oogpunt wordt opgelegd. Dit heeft als gevolg dat het niet pertinent is om, zoals de bestreden beslissing doet, een lijst te maken van wat voor verzoeker wel mogelijk was om te besluiten dat hij in staat zou zijn geweest om een zekere vorm van ontplooiing van zijn seksueel en affectief leven te hebben in zijn land van

herkomst. Het risico moet worden onderzocht in de hypothese waar hij zijn geaardheid niet verbergt en dat het dus algemeen geweten zou zijn dat hij homoseksueel is, aldus verzoeker. Hij acht de vraag die hem gesteld werd tijdens het persoonlijk onderhoud, hoe de bende zou weten dat hij homoseksueel is, totaal irrelevant. Hij meent verder dat dit geen enkele invloed heeft op het onderzoek van het risico, aangezien men moet uitgaan van het feit dat iedereen op de hoogte zou zijn om het risico te onderzoeken.

Wat de geloofwaardigheid van de door hem aangehaalde incidenten betreft, benadrukt verzoeker dat de geloofwaardigheid van zijn verklaringen in het licht van de algemene context in zijn land van herkomst dient te worden onderzocht. Deze context is zo precair en ernstig dat zowel de aangevoerde feiten als de gang van zaken verre van ongeloofwaardig zijn, aldus verzoeker.

Ook acht verzoeker *“het vaststellen van de seksuele geaardheid een belangrijk element om een brede toepassing van het voordeel van het twijfel te handhaven. De leden van de LGBT-gemeenschap blijken in El Salvador in zo'n kwetsbare positie te zijn dat het voordeel van de twijfel breed toegepast moet worden.”* Verzoeker benadrukt dat hij tijdens het interview bij aanvang van de procedure moeilijkheden had omdat hij wel wist dat zijn seksuele geaardheid een belangrijk element was van zijn verzoek om internationale bescherming maar dat hij er onmogelijk vrij over kon spreken aangezien hij in een heel homofobe maatschappij opgroeide waar hij voortdurend zijn geaardheid moest verbergen. Hij meent dat dit een verklaring kan vormen voor eventuele onduidelijkheden in de CGVS-vragenlijst.

Verzoeker benadrukt verder dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud gepast heeft uitgelegd waarom hij vermoedt dat hij bedreigd werd door een lid van de bende MS, doch hier niet zeker van kan zijn.

Verzoeker heeft tevens uitgelegd dat hij de buur was van zijn tante, doch dat zij niet in dezelfde woning wonen. Niemand heeft naar hem expliciet gevraagd maar zijn tante merkte wel de aanwezigheid van personen voor het huis van verzoeker en leidde hieruit af dat zij het huis in de gaten hielden.

Verzoeker meent dan ook dat zijn relaas als geloofwaardig moet worden beschouwd. Hij benadrukt dat het risico op rekrutering in El Salvador hoog is en dat het niet gehoorzamen een risico op vervolging of ernstige schade inhoudt. Verzoeker citeert hierbij andermaal uit de eerder vermelde COI Focussen van 12 juli 2019 en 9 januari 2020, die zich niet in het administratief dossier bevinden, inzake het hoge risico dat iemand die reeds bedreigd werd door bendes loopt om opnieuw te worden bedreigd.

Verzoeker benadrukt, onder verwijzing naar de COI Focus *“El Salvador: Situation securitaire”* van Cedoca van 15 juli 2019, nog dat zijn relaas zich situeert in de algemene context in El Salvador, die wordt gekenmerkt door een heel hoog niveau van geweld als gevolg van een gewapende strijd tussen bendes (de mara's of pandilla's) onderling en tussen de bendes en de veiligheidsdiensten (politie en leger) waardoor El Salvador door talrijke gezaghebbende organisaties en bronnen wordt beschouwd als een van de meest gewelddadige landen ter wereld.

Verzoeker meent tevens dat hij deel uitmaakt van een aantal risicocategorieën, die vermeld worden in voormelde COI Focus, die zelf citeert uit de UNHCR *“Eligibility Guidelines – El Salvador”* van 2016, die een verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van benderelateerd geweld. Verzoeker heeft een risicoprofiel als doelwit van gedwongen rekrutering, als lid van de LGBTI-gemeenschap en als familielid van personen die in de Verenigde Staten wonen en financiële steun verkrijgen.

Verzoeker citeert verder uit voormelde COI Focussen van 12 juli 2019 en 9 januari 2020, die volgens hem bevestigen dat personen die reeds eerder individueel problemen met bendes ondervonden, o.a. personen die eerder bedreigd werden door bendeleden, werkelijk een groot risico lopen om in geval van terugkeer opnieuw ernstige problemen te ondervinden zoals afpersing, wanbehandelingen, belemmering van de persoonlijke vrijheid of zelfs moord, of moord van familieleden. Gezien het relaas van verzoeker moet worden aangenomen dat hij een hoog risico loopt in geval van terugkeer. Het is dan ook absoluut geen optie om naar El Salvador terug te keren. Verzoeker meent dat de specifieke gebeurtenissen die hij onderging en zijn seksuele geaardheid ertoe leidt dat hij in geval van terugkeer naar El Salvador een reëel risico loopt op vervolging of ernstige schade, zonder dat hij zich elders in zijn land van herkomst aan dit gevaar kan onttrekken.

Verzoeker benadrukt bovendien nog, onder citering van voormelde COI Focussen, dat het verblijf van verzoeker in het buitenland *an sich* eveneens aanleiding geeft tot een verhoogd risico om bij terugkeer als welvarend te worden beschouwd en het slachtoffer te worden van afpersing en de daarmee vaak gepaard gaande gewelddaden.

Enkel het IOM meldt dat zij geen weet hebben van personen die na terugkeer problemen ondervonden met de bendes maar geeft wel toe dat de ondersteuning ingewikkeld is aangezien er regio's zijn die zo onveilig zijn dat zij er zich niet verplaatsen. Daarboven stelt het IOM dat zij geen informatie bijhouden in verband met de veiligheidssituatie van terugkeerders. Dit is omdat vrijwillige terugkeer met ondersteuning enkel gebeurt voor gevallen waar het bestaan van een veiligheidsrisico onderzocht werd en er besloten werd dat er geen veiligheidsrisico bestond. Andere experts en onderzoekers stellen dat terugkeerders zich in dezelfde situatie zullen bevinden als andere Salvadoranen, doch er bestaat wel een verhoogd risico indien de koopkracht verbeterd is. Dit wordt tevens bevestigd door Human Rights Watch (verzoekschrift, stuk 4). Verzoeker acht deze informatie verder niet tegenstrijdig met de andere informatie die stelt dat het doorslaggevend risicoverhogend element de perceptie is, in hoofde van de bendeleden die in de wijk van herinstallatie actief zijn, dat de persoon economische middelen heeft. Deze perceptie bestaat frequent wanneer iemand uit het buitenland komt en/of er familieleden heeft, wat het geval is voor verzoeker. Verzoeker citeert nog uit de voormelde COI Focus van 9 januari 2020 ter bevestiging van dit betoog. Hij wijst er nogmaals op dat het verhoogde risico in geval van terugkeer duidelijk blijkt uit de voormelde informatie van Human Rights Watch. Hij meent dan ook dat moet worden besloten dat hij zijn risico op vervolging of ernstige schade voldoende aannemelijk heeft gemaakt.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, wijst verzoeker op de interpretatie van het begrip door het Hof van Justitie in de zaak Diakité en het standpunt van de advocaat-generaal en het UNHCR dat geformuleerd werd in deze zaak. Verzoeker merkt verder op dat de COI Focus over de veiligheidssituatie in El Salvador een compilatie bevat van uiteenlopende analyses over de aard van het geweld maar dat er geen specifieke analyse wordt gemaakt van de kwalificatie van deze situatie ten opzichte van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal van oordeel is dat er geen gewapend conflict is in El Salvador.

Onder verwijzing naar landeninformatie (verzoekschrift, stukken 5-6) wijst verzoeker erop dat de veiligheidssituatie, de tactieken, strategieën en doelwitten van de bendes in El Salvador na 2015 sterk evolueerden. Daar waar zij vroeger voornamelijk criminele doelen hadden, blijkt dat zij nu ook politieke ambities hebben en controle wensen te hebben over regio's en gebieden en vooral bevolkingen. Zij zijn ook de directe strijd aangegaan met de officiële veiligheidsdiensten van het land. Als reactie hebben de autoriteiten steeds meer het leger ingezet tegen de bendes en hebben ze de grondwettelijke vrijheden op algemene wijze beperkt. Dit brengt verschillende instanties tot de conclusie dat de veiligheidssituatie in El Salvador is geëvolueerd van wijdverspreide criminaliteit naar een gewapend conflict tussen de bendes onderling en tussen de bendes en de overheid. De bendes in El Salvador hebben een zekere organisatie, er wordt geschat dat er 60.000 leden zijn die toegang hebben tot wapens die gebruikt worden in gewelddadige acties tegen de bevolking enerzijds en de overheid anderzijds, en de ambitie hebben om territorium en bevolkingen te controleren. Het niveau van geweld is hetzelfde als dat in bepaalde conflictzones, of zelfs hoger/erger. Dit wordt unaniem erkend door alle gebruikte bronnen, los van de kwalificatie die wordt gegeven aan de veiligheidssituatie. Het niveau van geweld heeft ook diepgaande gevolgen op het publiek leven, van beperkingen in mobiliteit van burgers tot een groot aantal gedwongen verplaatsingen (jaarlijks 4 à 5% van de bevolking). Volgens de Salvadoraanse minister van Defensie (*ibid.*, stuk 7) is er in het land een gewapend conflict van lage intensiteit omwille van de constante confrontaties tussen de veiligheidsdiensten en de criminele structuren. Verzoeker wijst verder op informatie van GIWPS (*ibid.*, stuk 8) dat stelt dat er ernstige aanwijzingen zijn om te besluiten dat ook in het internationaal humanitair recht de situatie als een gewapend conflict moet worden gekwalificeerd.

Gelet op het bestaan van hoge aantallen slachtoffers, het inzetten van het leger tegen de bendes, de gebruikte strategieën en tactieken van zowel de bendes als de overheid, het niveau van organisatie van de bendes, hun effectieve territoriale controle, de impact van de veiligheidssituatie op het leven van de burgers en op het publiek leven in het algemeen, moet er volgens verzoeker worden besloten dat er in El Salvador een conflict plaatsvindt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. De ernst van het geweld in El Salvador wordt gedocumenteerd in de door de commissaris-generaal neergelegde informatie. El Salvador is één van de gevaarlijkste landen ter wereld, waarschijnlijk het gevaarlijkste land ter wereld. Niemand, behalve de hoogste sociale klassen, kan aan de invloed en de gewelddaden van de bendes ontsnappen.

Verzoeker is er verder van overtuigd dat hij persoonlijke omstandigheden kan invoeren die het risico om het slachtoffer te worden van het bendege geweld in El Salvador verhogen. Verzoeker behoort immers niet tot de hogere klassen. Hij heeft het land verlaten en zal door de bendes worden onderzocht in geval van terugkeer, wat waarschijnlijk andere omstandigheden aan het licht zal brengen, zoals het feit dat hij in het buitenland verbleef wat al de indruk zal geven dat hij over voldoende financiële middelen beschikt.

Dit zal van hem een doelwit maken voor afpersing en het daarmee gepaard gaande geweld. Verzoeker werd al indirect bedreigd door de bendes. Bovendien is hij homoseksueel en mag niet van hem worden verwacht dat hij zijn seksuele geaardheid verbergt.

Verzoeker meent dan ook dat hem de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend op basis van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- de COI Focussen "*Salvador: Retour au pays des ressortissants*" van 12 juli 2019 en 9 januari 2020 (stuk 3);
- het rapport "*Deported to danger: United States deportation policies expose Salvadorans to death and abuse*" van februari 2020 (stuk 4);
- het artikel "*Political refugees from El Salvador: Gang politics, the state and asylum claims*" van P.J. McNamara in het Refugee Survey Quarterly n° 36 van 2017 (stuk 5);
- het "*Rapport de la Rapporteuse spéciale sur les droits de l'homme des personnes déplacées dans leur propre pays concernant sa visite en El Salvador*" van de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties van 23 april 2018 (stuk 6);
- het artikel "*La fiero armada de El Salvador condena el asesinato de cuatro militares*" van La Vanguardia van april 2019 (stuk 7);
- het rapport "*Gang violence as armed conflict: A new perspective on El Salvador*" van GIWPS van november 2018 (stuk 8);
- het artikel "*Leave or die, options of the LGBTI community in El Salvador*" van Efe van 7 augustus 2019 (stuk 9a)
- het artikel "*Pressure mount for El Salvador to investigate wave of LGBT+ killings*" van Reuters van 22 november 2019 (stuk 9b);
- de "*Submission by the United Nations High Commissioner for Refugees For the Office of the High Commissioner for Human Rights' Compilation report Universal Periodic Review: 3rd Cycle, 34th Session, El Salvador*" van UNHCR van maart 2019 (stuk 9c);
- het rapport "*Buscamos refugio: Nuestra Guerra son las maras*" van CEAR van 2019 (stuk 10a);
- het artikel "*CIDH presenta observaciones preliminares de su visita in loco a El Salvador*" van OEA van 27 december 2019 (stuk 10b).

2.1.3. In een nota met opmerkingen betoogt de commissaris-generaal dat het middel niet kan worden aangenomen en voegt volgende stukken toe:

- het artikel "*Bias-motivated violence against LGBT people in El Salvador*" van Human Rights First van 18 januari 2017;
- het artikel "*Portraits of pride: El Salvador*" van IWMF van 11 juli 2018;
- het rapport "*El Salvador: Events of 2019*" van Human Rights Watch;
- het artikel "*More than 12000 people attend El Salvador Pride March*" van Washington Blade van 2 juli 2018;
- het artikel "*El Salvador activists hold 21st annual Pride march*" van Washington Blade van 30 juni 2017;
- het artikel "*San Salvador mayor talks marriage equality in El Salvador during DC trip*" van Washington Blade van 15 oktober 2019.

De commissaris-generaal betoogt in zijn nota met opmerkingen als volgt:

"2.1 Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op een schending van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet; de formele motiveringsplicht en meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de Vreemdelingenwet; de rechten van verdediging; het zorgvuldigheidsbeginsel en een beoordelingsfout.

2.2 Verweerder merkt voorafgaandelijk op dat de procedure voor de commissaris-generaal geen juridictionele procedure is, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet.

Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat en verzoekende partij toont niet aan hoe zij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft (RvV, nr. 202 271 van 12 april 2018).

2.3 Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Verweerder stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153) (RvV, nr.214 454 van 20 december 2018).

2.4 Verweerder antwoordt voorts dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging (of risico op ernstige schade) op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees (risico) reëel is. Deze vrees (of risico) dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoekende partij dient in dit verband de vrees (risico) concreet aannemelijk te maken. Verweerder verwijst naar de rechtspraak van de Raad van State waarin wordt gesteld dat de commissaris-generaal zijn beslissing neemt op grond van de feitelijke elementen die hem werden aangereikt door de verzoekende partij. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de verzoekende partij (RvS, nr. 134.545 van 3 september 2004). Verweerder merkt op dat de commissarisgeneraal heeft vastgesteld dat verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat er wat haar betreft sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève (of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming). Verweerder benadrukt dat de commissaris-generaal over een bepaalde appreciatiemarge beschikt om te oordelen of de verzoekende partij in kwestie gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève (of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming). Verzoekende partij toont in haar verzoekschrift weliswaar aan dat zij het niet eens is met de appreciatie door de commissaris-generaal, maar zij toont geenszins aan dat de commissarisgeneraal zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door te oordelen dat haar verzoek om internationale bescherming afgewezen wordt. Verzoekende partij brengt immers geen afdoende argumenten aan die hier alsnog een ander licht op werpen, en dit om onderstaande redenen.

2.4.1 Zoals verzoekende partij terecht opmerkt, betwist verweerder haar seksuele geaardheid niet en wordt er evenmin getwijfeld aan de mishandelingen en reacties van haar broer toen zij nog samenwoonden. Verzoekende partij beroept zich op een schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en meent dat verweerder geen goede redenen heeft om te vermoeden dat de ondergane mishandelingen in het verleden zich niet meer zullen voordoen. Verzoekende partij baseert zich hiervoor op het feit dat haar broer in de Verenigde Staten geen legaal statuut heeft. Volgens haar werd dit verblijf niet zorgvuldig bevraagd en onderzocht door het Commissariaat-generaal maar kan dit wel afgeleid worden uit haar verklaringen ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken. Verweerder antwoordt hierop dat het loutere feit dat de broer van verzoekende partij geen legaal statuut heeft in de Verenigde Staten en dat er vele Salvadoranen gerepatrieerd worden vanuit de Verenigde staten naar hun land van herkomst, op zich niet volstaat om aan te nemen dat haar broer zal terugkeren. Hoewel verzoekende partij op het einde van het persoonlijk onderhoud expliciet werd geconfronteerd met de vraag waarom zij nog haar broer vreest gezien zijn verblijf in de Verenigde staten, antwoordde verzoekende partij niet rechtstreeks op de vraag en gaf zij geen indicaties dat haar broer vrijwillig zou terugkeren of gerepatrieerd zou worden naar El Salvador. Zelfs indien haar broer legaal in de Verenigde Staten zou verblijven, kan hij beslissen om (tijdelijk) naar El Salvador terug te keren. Haar vrees kan niet zonder meer afgeleid worden uit de verblijfsstatus van haar broer of op basis van hypothesen maar dient op basis van concrete indicaties of elementen te worden beoordeeld.

De vaststelling dat verzoekende partij geen actuele vrees meer heeft met betrekking tot haar broer, blijft dus staande. De vraag of de broer van verzoekende partij nu al dan niet volledig op de hoogte is van de geaardheid van verzoekende partij speelt hier overigens geen rol.

2.4.2 Voorts is verzoekende partij van mening dat zij op basis van haar verklaringen en de beschikbare informatie over het hoog risico op vervolging voor leden van de LGBTI-gemeenschap in El Salvador, toegevoegd aan het verzoekschrift, afdoende elementen heeft aangebracht om een gegronde vrees voor vervolging omwille van haar seksuele geaardheid aan te tonen. Verzoekende partij beroept zich tevens op een schending van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet aangezien verweerder geen informatie zou verzameld hebben om haar risico in te schatten.

Verweerder is vooreerst niet van mening dat er een schending van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet kan aangevoerd worden, temeer daar in de COI Focus in verband met de veiligheidssituatie te El Salvador d.d. 15 juli 2019, naar waar wordt verwezen in de bestreden beslissing, informatie voorhanden is over de veiligheidsrisico's waarmee de LGBTI-gemeenschap geconfronteerd wordt. Verweerder erkent voorts dat uit zowel de door verzoekende partij gevoegde als de door het Commissariaat-generaal bijgebrachte informatie (cf. bijlage) blijkt dat de situatie voor homoseksuele personen uit El Salvador complex is en dat zij er een kwetsbare groep vormen, doch benadrukt dat het loutere feit homoseksueel te zijn in El Salvador op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Ook UNHCR neemt dit standpunt inzake in, gelet op het gegeven dat in de eligibility guidelines voor El Salvador van 2016 wordt gesteld: "Depending on the particular circumstances of the case, UNHCR considers that individuals of diverse sexual orientations and/or gender identities may be in need of international refugee protection on the basis of their membership of a particular social group, or on the basis of other Convention grounds. It should be emphasized that individuals of diverse sexual orientations and/or gender identities cannot be expected to change or conceal their identity in order to avoid persecution."

Uit de beschikbare informatie blijkt weliswaar dat er in de Salvadoraanse maatschappij sprake is van homofobie, discriminatie en homofob geweld tegen homoseksuelen, alsook dat de autoriteiten zich hier schuldig aan kunnen maken. Echter, uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat homoseksuele handelingen niet strafbaar zijn in het land, dat de overheid de laatste jaren verschillende positieve maatregelen heeft genomen om de LGBTI gemeenschap te beschermen, en dat lokale organisaties die het opnemen voor de rechten van homoseksuele personen erin geslaagd zijn om een wijziging van de strafwet af te dwingen waardoor strengere straffen opgelegd kunnen worden voor haatmisdrijven ingegeven door seksuele geaardheid en genderidentiteit. Hoewel er van deze mogelijkheid om haatmisdrijven te vervolgen tot nog toe nauwelijks toepassing werd gemaakt, wordt er wel initiatief genomen om politieagenten en openbare aanklagers te sensibiliseren. Voorts blijkt uit informatie dat er in El Salvador verschillende organisaties bestaan die ijveren voor LGBTI rechten en dat er reeds meer dan twintig jaar lang elk jaar in San Salvador de Pride parade wordt georganiseerd om zichtbaarheid te geven aan deze groep in de samenleving. Zo namen er in 2018 meer dan twaalf duizend mensen deel aan de gay pride in de hoofdstad en aan de verschillende activiteiten georganiseerd door de Nationale LGBTI federatie, verschillende overheidsinstanties en buitenlandse consulaten. Verschillende deelnemers aan de pride getuigden, naast de moeilijkheden die ze nog steeds ondervonden in het dagelijkse leven omwille van hun geaardheid, ook van een verbeterde situatie voor LGBTI in El Salvador ten opzichte van vroeger. In het kader van een verzoek om internationale bescherming dient de verzoekende partij weliswaar concreet aan te tonen dat zij persoonlijk redenen heeft om vervolging te vrezen, wat zij in dit geval niet heeft gedaan. Het louter beschikken over een risicoprofiel, zoals meermaals aangestipt door verzoekende partij in huidig verzoekschrift, kan dan ook niet volstaan om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoekende partij blijft hierover in gebreke.

Verzoekende partij stelt dat zij haar geaardheid verborgen diende te houden uit vrees voor afwijzing, haat en het verliezen van bijna heel haar familie. Wat betreft de familie van verzoekende partij kan echter benadrukt te worden dat vele familieleden uiteindelijk op de hoogte werden gesteld en dat niet blijkt uit haar verklaringen dat zij bijna heel haar familie heeft verloren. Zelfs al werd de familie van verzoekende partij slechts kort voor haar vertrek uit El Salvador op de hoogte gebracht, de enige persoon die slecht reageerde en met wie zij geen contact meer onderhoudt, is haar vader die in de Verenigde Staten woont (CGVS persoonlijk onderhoud, p. 6 en p. 12). De moeder van verzoekende partij, die eveneens in de Verenigde Staten woont, heeft volgens haar verklaringen goed gereageerd op het nieuws en de geaardheid van haar zoon aanvaard. Tevens blijkt uit het persoonlijk onderhoud dat verzoekende partij aan haar nicht, die zelf biseksueel is, had toegegeven homoseksueel te zijn en dat haar tante ook van haar geaardheid op de hoogte werd gesteld (CGVS persoonlijk onderhoud, p. 12).

Uit het geheel van de verklaringen blijkt dat de tante van verzoekende partij haar geaardheid aanvaard. De tante en moeder van verzoekende partij zouden elkaar ook gesproken hebben en de tante zou aan haar moeder verteld hebben over de manier hoe zij was omgegaan met de biseksuele geaardheid van haar dochter (CGVS persoonlijk onderhoud, p. 12).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dus dat verzoekende partij toch op begrip kon rekenen van verschillende familieleden, met inbegrip van personen die in El Salvador in haar directe omgeving woonden, en dat haar vrees om alle contact met al haar familieleden te verliezen bijgevolg niet gegrond is. Behalve met haar vader, bevestigde verzoekende partij overigens dat zij sinds haar vertrek nog steeds contact onderhoudt met familieleden in El Salvador en in de Verenigde Staten (CGVS persoonlijk onderhoud, p. 6-7).

Zoals tevens opgenomen in de bestreden beslissing, blijkt geenszins uit de verklaringen van verzoekende partij dat zij haar geaardheid volledig verborgen diende te houden. Zij had immers een langdurige relatie. Hoewel verzoekende partij en haar vriend zich in het bijzijn van vrienden niet als koppel wilde uiten en zij ook in het openbaar eerder afgelegen plaatsen, zoals een park, opzochten, bleek uit haar verklaringen dat zij toch de mogelijkheid vonden om zich in een park als koppel te gedragen (CGVS persoonlijk onderhoud, p. 12). Verzoekende partij kende ook andere homoseksuelen in El Salvador (CGVS persoonlijk onderhoud, p. 18). Het feit dat bekend is dat bendes en politieagenten homofoob geweld plegen, zoals verklaard door verzoekende partij en ook gestaafd aan de hand van de beschikbare informatie, is echter op zich onvoldoende om een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen. Verzoekende partij heeft niet aangetoond in het verleden daden van vervolging te hebben meegemaakt en heeft evenmin aannemelijk gemaakt dat zij persoonlijk in de toekomst een dergelijke vrees heeft louter en alleen op basis van de beschikbare informatie over het land van herkomst. Immers, zoals bleek uit bovenstaande heeft de meerderheid van de familie van verzoekende partij zich niet negatief opgesteld ten opzichte van haar geaardheid, heeft verzoekende partij in dit verband ook geen problemen aangehaald met haar job in de landbouw, en is verzoekende partij erin geslaagd om een relatie te starten en op te bouwen in een periode dat haar familie zelfs nog niet op de hoogte was (CGVS persoonlijk onderhoud, 9-10 en p. 12).

Uit het geheel van bovenstaande en de motieven opgenomen in de bestreden beslissing blijkt aldus niet dat verzoekende partij afdoende concrete elementen heeft aangebracht om aan te tonen dat zij bij een terugkeer een gegronde vrees voor vervolging heeft op basis van haar behoren tot een sociale groep.

2.4.3 Verzoekende partij hamert op het einde van haar betoog nog op een arrest van het Hof van Justitie (HvJ, 7 november 2013, X; Yen Z, gevoegde zaken C-199/12 t.e.m. C-201-12) om te stellen dat niet kan verwacht worden dat zij haar homoseksualiteit verbergt of zich terughoudend moet opstellen in de uiting van haar geaardheid, en dat bijgevolg, de vraag van de protection officer over hoe de bendes te weten zouden kunnen komen of verzoekende partij homoseksueel is, irrelevant is. Hierop antwoordt verweerder het volgende. Zoals reeds is gebleken, diende verzoekende partij haar geaardheid niet volledig te verbergen en zijn vele familieleden actueel op de hoogte gesteld. Bovendien moet deze vraag van de protection officer eveneens gezien worden in de specifieke context van El Salvador, waar vele personen kunnen behoren tot een risicogroep, niet enkel homoseksuelen, maar bijvoorbeeld ook groepen die gevoelig zijn voor afpersing etc.. Bijgevolg geldt het voor een groot deel van de El Salvadoraanse bevolking om niet in het zicht te lopen van bendes en te vermijden om gevisieerd te worden door criminele bendes.

2.4.4 Verzoekende partij meent vervolgens dat zij bij terugkeer naar El Salvador een hoog risico loopt op vervolging of een reëel risico om blootgesteld te worden aan ernstige schade, en dit in het bijzonder op basis van haar LGBTI-profiel. Zij verwijst voor deze conclusie naar de COI Focus Retour au pays des ressortissants van 12 juli 2019 en 9 januari 2020, en naar een rapport van Human Rights Watch d.d. 5 februari 2020. Verweerder antwoordt hierop dat de terugkeer op zich of het verblijf in het buitenland op zich voor iemand die tot de LGBTI-gemeenschap behoort, niet problematisch is. Immers, zoals blijkt uit de informatie in de COI Focus d.d. 9 januari 2020 zijn bepaalde groepen van terugkeerders (waaronder ook de LGBT-gemeenschap) kwetsbaarder dan anderen, en dit niet zozeer omwille van de terugkeer of het verblijf in het buitenland op zich maar omwille van de reeds bestaande specifieke situatie van deze kwetsbare groepen in El Salvador. Verweerder benadrukt opnieuw niet te ontkennen dat personen van de LGBTI-gemeenschap blootgesteld kunnen worden aan verschillende risico's in El Salvador, maar dat verzoekende partij dergelijk risico niet in concreto heeft aangetoond. Over het rapport van Human Rights Watch kan overigens nog worden opgemerkt dat dit gaat over terugkeerders uit de Verenigde Staten en dat volgens dit rapport LGBTI-terugkeerders onder meer geconfronteerd worden met verstoting vanwege hun eigen familie, wat impliceert dat velen bijgevolg geen steun hebben van hun familie gedurende hun herintegratieproces. Verweerder wenst hier aan te stippen dat verzoekende partij niet heeft overtuigd waar zij beweerde een vrees te koesteren om haar familie te verliezen, en dat pas zij recentelijk uit El Salvador is vertrokken en geenszins jarenlang in het buitenland heeft gewoond.

2.4.5 Waar verzoekende partij verder nog aanvoert dat zij nog tot andere risicocategorieën behoort naast het behoren tot de LGBT-gemeenschap, merkt verwerende partij op dat verzoekende partij vooreerst niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij het profiel heeft van iemand die samenwerking met een bende heeft

geweigerd wegens haar ongeloofwaardig asielrelaas. Wat betreft de categorie van personen die financiële hulp krijgen vanuit de Verenigde Staten, moet worden opgemerkt door verweerder dat verzoekende partij in dit verband zelf geen concrete vrees heeft aangehaald en bijgevolg uit niks blijkt dat zij hierom een gegronde vrees voor vervolging heeft of reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan ernstige schade. Haar ouders wonen overigens al jarenlang in de Verenigde Staten. Voorts merkt verweerder partij op dat een verwijzing naar een mogelijk risicoprofiel niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Verzoekende partij kan dus niet volstaan met te verwijzen naar de algemene situatie in haar land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande, doch dient de vrees voor vervolging, dan wel het reëel risico op het lijden van ernstige schade in concreto aan te tonen en verzoekende partij blijft hiertoe in gebreke.

Voor het overige komt verzoekende partij in haar betoog met betrekking tot de geloofwaardigheid van de aangehaalde incidenten niet verder dan het louter volharden en herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees en het bekritisieren en het tegenspreken van de gevolgtrekking door het CGVS, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en in concreto te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing op grond waarvan geoordeeld wordt dat er geen nood is aan internationale bescherming te ontcrachten.

2.4.6 Verder voert verzoekende partij aan dat uit de COI Focus Retour au pays des ressortissants van 12 juli 2019 en de geactualiseerde versie van 9 januari 2020 blijkt dat personen die reeds eerder problemen met bendes ondervonden, o.a. bedreigingen, een groot risico lopen om in geval van terugkeer opnieuw ernstige problemen te ondervinden. Op basis van bovengenoemde bronnen, meent verzoekende partij daarbovenop dat haar verblijf in het buitenland an sich een aanleiding geeft tot een verhoogd risico om bij terugkeer als welvarend te worden beschouwd en het slachtoffer te worden van afpersing en de daarmee gepaard gaande gewelddaden.

Hierop antwoordt verweerder vooreerst dat op basis van de verklaringen, de actuele situatie in El Salvador en alle elementen, aan verzoekende partij geen internationale bescherming werd toegekend omdat de aangehaalde problemen in verband met rekrutering door een bende als ongeloofwaardig werden beschouwd. Verzoekende partij heeft dus niet aannemelijk gemaakt in het verleden problemen te hebben ondervonden met bendes. Voor wat betreft het risico bij terugkeer blijft een individueel onderzoek hoe dan ook noodzakelijk. In casu heeft verzoekende partij haar vrees louter en alleen omwille van een verblijf in het buitenland nergens zelf aangehaald tijdens het persoonlijk onderhoud en werpt huidig verzoekschrift evenmin concrete elementen op die wijzen op een risico bij terugkeer omwille van dit verblijf. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelde bovendien in de arresten nr. 231 863 van 28 januari 2020 en nr. 231 864 van 28 januari 2020 dat "op basis van de "COI Focus; Salvador: Retour au pays des ressortissants" van 12 juli 2019 niet kan worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een reëel risico loopt om ernstige schendingen te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de verzoeker bij deze bendes in het buitenland - of in El Salvador zelf voor zijn vertrek - belangrijk is bij het beoordelen van de terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook imperatief." Bovenstaande analyse van de Raad wordt bovendien bevestigd in de recentere COI Focus over terugkeer naar El Salvador d.d. 9 januari 2020. Deze COI Focus herneemt veel informatie en bronnen van de vorige COI Focus d.d. 12 juli 2019 en tracht anderzijds nog meer inzicht te krijgen welke rol het migratieaspect speelt in de situatie van Salvadoranen die terugkeren. Verschillende bronnen in de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_Salvador._retour_au_pays_des_ressortissant_s_20200109.pdf), stellen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_Salvador_situation_sécuritaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert

naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5 Verzoekende partij voert tenslotte aan dat "aangezien het bestaan van hoge aantallen slachtoffers, het inzetten van het leger tegen de bendes, de gebruikte strategieën en tactieken van zowel de bendes en de overheid, de niveau van organisatie van de bendes, hun effectieve territoriale controle, het impact van de veiligheidssituatie op het leven van de burgers en op het publiek leven in het algemeen er [moet] worden besloten dat er in El Salvador een conflict plaatsvindt in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet en van artikel 15, c) van de kwalificatierichtlijn".

Verzoekende partij is het niet eens met de interpretatie van verweerder van het arrest nr. C-285/12 van het Hof van Justitie van 30 januari 2014 (Aboubacar Diakité tegen CGVS) en verwijst naar de COI focus d.d. 15 juli 2019 en andere informatie en rapporten, naar dewelke de COI focus d.d. 15 juli 2019 overigens ook verwijst, om haar mening te staven. Verweerder is het niet eens met deze interpretatie en verwijst hiervoor in eerste instantie naar de motieven in de bestreden beslissing. Uit de beschikbare informatie in het administratief dossier blijkt immers dat uit de aard en/of de vorm waarin het crimineel geweld in El Salvador plaatsvindt, dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (vb. wraak, losgeld, macht, etc.) en het (crimineel) geweld dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig, van aard is. Bovendien is UNHCR dezelfde mening toe gedaan aangezien op pagina 45 van de richtlijnen betreffende El Salvador d.d. maart 2016 duidelijk staat dat (bijna) alle geweld in El Salvador doelgericht is en bepaalde individuen of groepen voor specifieke redenen geïsoleerd worden. In deze omstandigheden besluit UNHCR dat een nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 15, sub c van de herschikte Kwalificatierichtlijn eerder onwaarschijnlijk is.

In dit verband kan overigens gewezen worden op de conclusie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de arresten nr. 231 863 van 28 januari 2020 en nr. 231 864 van 28 januari 2020 waaruit blijkt dat er in El Salvador geen gewapend conflict heerst in de zin van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de Vreemdelingenwet.

2.6 Verweerder meent dat de opgeworpen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel niet opgaat, aangezien verzoekende partij op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord en de bestreden beslissing gesteund is op alle gegevens uit het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekende partij en op alle dienstige stukken (Rvv, nr. 9919 van 14 april 2008; RvV, nr. 895 van 20 juli 2007).

2.7 Het middel kan niet worden aangenomen. Verweerder is van oordeel dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen."

2.1.3. In een aanvullende nota van 4 december 2020 brengt de commissaris-generaal de COI Focus "Salvador. Situation sécuritaire" van Cedoca van 12 oktober 2020 ter kennis.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, en een theoretische uiteenzetting over een aantal van deze bepalingen laat niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud over zijn seksuele geaardheid. Hij voert aan dat zijn seksuele geaardheid niet kan worden betwist, op zijn minst is het gevoerde onderzoek onvoldoende om geen geloof te hechten hieraan.

Het verzoekschrift wordt bijgetreden dat bij twijfels hierover, een grondig onderzoek dient te worden gevoerd dat verzoeker de kans biedt om zich uit te spreken over alle aspecten van zijn geaardheid.

De bestreden beslissing en de nota met opmerkingen slaan enkele noodzakelijke stappen over wanneer verzoekers seksuele geaardheid wordt aanvaard om dan te besluiten dat deze geen nood aan internationale bescherming oplevert.

De Raad is van mening dat verzoekers seksuele geaardheid niet werd vermeld bij aanvang van de procedure, zodat dit onderdeel enkel aan bod kwam in het persoonlijk onderhoud. Het is voor de Raad niet duidelijk waarom deze seksuele geaardheid wordt aanvaard, terwijl verzoekers verklaringen op dit punt summier zijn. Er liggen ook geen ondersteunende bewijzen voor en verzoekers verklaringen blijken bovendien op een aantal punten inconsistent. Zo stelde verzoeker bijvoorbeeld dat hij sinds zijn achtste wist dat hij dat hij homoseksueel was, maar hij verklaarde ook dat niemand van de familie het wist. Dit is frappant in tegenstrijd met het feit dat zijn broer hem viseerde omwille van zijn geaardheid en dat zijn nicht, zijn moeder en een tante op de hoogte bleken te zijn. De problemen van verzoeker met zijn broer omwille van zijn geaardheid werden zonder meer aanvaard in de bestreden beslissing, terwijl deze seksuele geaardheid onvoldoende blijkt vast te staan op basis van de gegevens die voorliggen. De relatie die verzoeker vier jaar onderhield wordt zonder meer aanvaard in de bestreden beslissing, zonder dat dit wordt in detail werd bevraagd.

Er moet telkens rekening worden gehouden met de individuele omstandigheden van een verzoeker om internationale bescherming, alsook met de algemene achtergrond waarbij leden van de LGBTI-gemeenschap in EL Salvador het voorwerp kunnen zijn van vervolging. Deze informatie bevond zich niet in het administratief dossier op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing.

Er moet dus een volledig en zorgvuldig onderzoek gebeuren van verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid en daarna van het risico op vervolging omwille van deze geaardheid bij een terugkeer naar El Salvador.

Gelet op voorgaande meent de Raad dat verder onderzoek noodzakelijk is.

De Raad heeft niet de nodige onderzoeksbevoegdheid, zodat hij de essentiële elementen ontbreekt om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg wordt de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 7 februari 2020 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht februari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP